

ROMÂNIA
CÎRTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.2517/2/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR.4710
Ședința publică de la 03.09.2012
Completul compus din:
PREȘEDINTE - GEORGIAN DAVIDOIU
GREFIER - CLARA APACHIȚEI

Pe rol judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Anton B. Ion/ Ioan, având ca obiect „constatare calitate de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.34/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă, reclamantul prin consilier juridic Mihaela Jugaru, cu delegație la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează Curții că prin Serviciul Registratură, la data de 29.08.2012, pârâtul a depus cerere prin care arată că este în imposibilitate de prezentare.

Reclamantul, prin consilier juridic, arată că nu mai are de formulat cereri prealabile judecării.

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulat, urmând a se constata calitatea de lucrător al Securității în ce-l privește pe pârât.

Curtea, în temeiul art.150 C.pr.civ. reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 2517/2/2012 pe rolul Curții de Apel București, SCAF, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat constatarea calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe domnul ANTON B. Ion/Ioan, născut la data de 05.02.1929 în București, fiul lui Barbu și Ruxandra, domiciliat în municipiul București, [REDACTAT], Sector 4.

Motivele acțiunii sunt următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 2919/08/25.05.2009 adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTAT], se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul I 211663 solicitat în temeiul legii de către domnul [REDACTAT], pârâtul figurează în vol. 1, filele 24, 25, 27-29, 31. De asemenea, prin cererea nr. P 3967/10/29.03.2011 adresată instituției de către domnul [REDACTAT] se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului nr. I 212384, la care petentul a avut acces în temeiul legii, în acest dosar pârâtul figurând în vol. 4, filele 37, 41-48, 50, 60, 62, 71, 72, 74.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/1/2637/28.12.2011, precum și al înscrisurilor pe care le atașează acțiunii, domnul ANTON B. Ion, având gradul de maior în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Teleorman, a participat

la urmărirea informativă a petentului [REDACTED] fost condamnat politic pentru infracțiunea de „uneltire contra ordinii sociale”. Astfel, pentru a stabili dacă respectivul păstrează legătura cu foști condamnați, pârâtul îl încadrează cu rețeaua informativă din subordine, pe care o instruește să stabilească anturajul urmăritului (vezi I 211663, vol. 1, f. 24, 25, 27, 28, 31).

O situație similară se regăsește și în dosarul I 212384, în care pârâtul, maior în cadrul U.S. Teleorman, a participat activ la urmărirea numitului S.T., cunoscut în evidențele securității ca fost arestat și trimis în colonie de muncă pentru activitatea dușmănoasă împotriva regimului comunist. În acest caz domnul ANTON, pe lângă dirijarea rețelei informative, a solicitat interceptarea corespondenței acestuia, pentru a stabili poziția acestuia față de „orânduirea socialistă din țara noastră, persoanele cu care întreține legături și natura acestora”. Ca urmare a aprobării acestei măsuri, scrisorile respectivului au fost scoase din circuitul poștal și transcrise de Biroul <S> (vezi I 212384, vol. 4, f. 42, 71, 72, 74). Precizează că urmărirea informativă a numitului S.T. s-a încheiat ca urmare a decesului acestuia.

În susținerea celor de mai sus, precizează că rețeaua informativă reprezintă principalul mijloc al muncii de securitate. De aceea preocuparea centrală a ofițerilor care lucrează cu rețeaua informativă o reprezintă sporirea capacității acesteia. Astfel, se urmărește formarea unei rețele valoroase, cu largi posibilități de informare, bine amplasată în mediile și problemele ce interesează organele de securitate. Instruirea rețelei informative trebuie să constituie un proces continuu, în care, printre altele se pune accent pe semnalarea în timp util a informațiilor ce prezintă interes. Deci, dirijarea informatorilor se va face cu prioritate pentru rezolvarea problemelor de profil, în cazul de față încadrarea persoanelor cunoscute ca foști condamnați politic.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Conchide că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin încadrarea acesteia cu rețeaua informativă, iar încălcarea dreptului la secretul corespondenței a avut loc la momentul reținerii abuzive din circuitul poștal a scrisorilor urmăritului și a transcrierii acestora.

În concluzie, opinează că activitățile desfășurate de către domnul ANTON B. Ion, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată: dreptul la viață privată, secretul corespondenței (art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, coroborat cu art. 33 din Constituția României din 1965).

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum a mai precizat, domnul ANTON B. Ion a avut gradul de maior în cadrul Inspectoratului de Securitate Teleorman, (1973-1974).

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, au fost atașate în fotocopie:

1. Nota de Constatare nr. DI/1/2637/28.12.2011, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;

2. Dosarul I 211663 (cotă C.N.S.A.S), vol. 1, f. 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31;

3. Dosarul I 212384 (cotă C.N.S.A.S), vol. 4, f. 41, 42, 44-47, 50, 60, 71, 72, 74;

4. Cererea Nr. P 2919/08/25.05.2009, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [redacted];

5. Cererea Nr. P 3967/10/29.03.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [redacted].

Deliberând asupra prezentei acțiuni, prin prisma susținerilor reclamantului, a probelor administrate, precum și a dispozițiilor legale aplicabile cauzei, Curtea constată că este întemeiată urmând a fi admisă pentru următoarele considerente:

În fapt Curtea reține că prin NOTA DE CONSTATARE atașată de către reclamant la dosarul cauzei s-au constatat următoarele, avându-se în vedere cererea Nr. P 2919/ 08/ 25.05.2009, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [redacted], în care se solicită stabilirea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului I 211663, dosar în care domnul ANTON B. ION figurează în volumul 1, la fila 24, 25, 27, 28, 29, 31, 31, precum și cererea Nr. P 3967/10/29.03.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [redacted], în care se solicită stabilirea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului I 212384, dosar în care domnul ANTON B. ION figurează în volumul 4, la filele 37,41-48, 50, 60, 62, 71, 72, 74; calitatea domnului ANTON B. ION de angajat al fostei Securității, având gradul de maior în cadrul U.S. TELEORMAN (1973,1974,1977); adresa transmisă de CNSAS către SRI, SIE, SIA și MIRA, precum și adresa transmisă de CNSAS către DEPABD; adresele de răspuns ale SRI, SIE, SIA, MIRA și DEPABD; procesarea materialului arhivistic până la data de 28.12.2011, din care rezultă următoarele documente emise, întocmite sau avizate de persoana verificată:

Cu privire la dosarul nr. DI/1/ 2637/28.12.2011, având ca titular pe numitul [redacted], de profesie învățător, fost șef de sector și membru în comitetul județean al P.N.Ț. TELEORMAN, se reține că acesta a fost arestat în perioada 1952 - 1954 și „trimis în CM. (colonie de muncă, nota D.I.) pentru activitate dușmănoasă”, a fost urmărit de U.S. TELEORMAN, ca urmare a antecedentelor sale politice, până la decesul survenit în 1977, vol. 4, f. 37,41. Perioada: 1968-1977.

Documentele depuse la dosarul cauzei în sprijinul acestei concluzii au fost următoarele:

• Cerere din 18.01.1974 (pentru dată, deducție din contextul documentului, precum și din vol. 4, fila 71, nota D.I.) a U.S. TELEORMAN, către Biroul Special „S” (cu

profil de interceptare a corespondenței, nota D.L), *semnată olograf de mr. ANTON B. IOAN*, aprobată de lt. col. [redacted], șeful U.S. TELEORMAN (semnătură conform vol. 4, f. 40): „Folosiți mijloacele specifice ale muncii de care dispune subunitatea dvs. pentru a ne trimite date despre: Numele [redacted], prenumele [redacted], pseudonimul <PENSIONARU>, localitatea ALEXANDRIA /.../, județul TELEORMAN. În mod deosebit dresază următoarele: a se stabili poziția sa față de orînduirea socialista din țara noastră, cu ce persoane întreține legături și de ce natură sunt. Datele obținute să ne fie trimise la indicativul A/111/IBA (indicativul mr. ANTON B. IOAN - n. D.I.), telefon nr. 110, care va ține contactul operativ cu dvs. în această perioadă. Măsurile specifice ce urmează a fi luate (subl. D.I.) -Termen de urmărire: de la 18.01.1974 până la 31.12.1974”, vol. 4, f. 42.

• *Notă redactată și semnată olograf de mr. ANTON B. IOAN, U.S. TELEORMAN*, la 17.01.1974: „La data de 18.01.1974, s-a cerut măsuri pe linia Biroului Special <S> (atribuții de interceptarea corespondenței, nota D.I.), asupra numitului [redacted], fost P.N.Ț., domiciliat în orașul ALEXANDRIA /.../, urmând să stea în atenția acestui compartiment de muncă până la data de 31.12.1974. Obiectivului i s-a dat numele conspirativ de <PENSIONARU>”, vol. 4, f. 71.

Nota D.I.: Mr. ANTON B. IOAN din cadrul U.S. TELEORMAN a redactat și semnat olograf următoarea mențiune, pe marginea unui material rezultat din interceptarea corespondenței titularului dosarului: „La data de 14.03.1974 s-a primit de la sursa <S> (subl. D.I.)” (vol. 4, f.74 Materialul pe marginea căruia mr. ANTON B. IOAN a redactat olograf mențiunea prezentată mai sus are următorul conținut: „[redacted] /.../ cu [redacted] pe 17.03.1974, orele 10 -10.30. Adresa [redacted] -Calea Floreasca Nr. /.../, Sect. 1 BUCUREȘTI. Str. SANDU ALDEA/.../Sect. 1” (vol. 4, f. 74).

Documentul redat mai sus precede o Notă întocmită la 14.03.1974 de subunitatea specializată în interceptarea corespondenței, în care este redat conținutul scrisorii adresate de [redacted] din ALEXANDRIA lui [redacted] din București, titularul dosarului cerându-i destinatarului scrisorii să aibă o întâlnire pe data de 17.03.1974, la orele-10-10 30, la una din cele două adrese din BUCUREȘTI, menționate la fila 74 din volumul 4 (vol. 4, f. 73).

Și la data de 05.05.1973 mr. ANTON B. IOAN din cadrul U.S. TELEORMAN a completat olograf o cerere tipizată adresată Biroului VI din cadrul aceleiași inspectorat de Securitate, cerere aprobată de șefii ierarhici (semnături ofițeri indescifrabile, n.n.), prin care se s-a solicitat folosirea „mijloacelor specifice muncii de care dispune unitatea dvs. pentru a ne trimite date despre: Numele [redacted], prenumele [redacted], pseudonimul <PENSIONARU> /.../ R.S.R., localitatea ALEXANDRIA, județul TELEORMAN /.../”, arătând că „în mod deosebit interesează următoarele: dacă are legătură cu elemente care au activat în organizația PNT, PNL, legionari, etc și dacă apare aspecte care interesează organele de securitate”, menționând faptul că „datele obținute să ne fie trimise la indicativul A 111, tovarășului cpt. ANTON, telefon 110, care va ține contactul operativ cu dvs. în această problemă. Termen de urmărire: de la 11.1.1973 până la 11.VII.1973”(vol.4, f. 72).

• *Notă, redactată și semnată olograf de mr. ANTON B. IOAN, U.S. TELEORMAN*, la 11.01.1977: „[redacted] /.../, de profesie învățător, în prezent pensionar, domiciliat în orașul ALEXANDRIA /.../. A deținut funcția de șef de sector și membru în comitetul județean TELEORMAN PNT. În perioada anilor 1952 - 1954 a fost arestat și trimis în CM. (colonie de muncă, nota D.I.) pentru activitate dușmănoasă”, vol. 4, f. 41.

• *Raport, redactat și semnat olograf de mr. ANTON B. IOAN, U.S. TELEORMAN*, la 28.07.1977: „Numitul [redacted] /.../, de profesie învățător-pensionar, cu ultimul domiciliu în /.../ orașul ALEXANDRIA. În trecut a fost șef de sector P.N.Ț. și membru în comitetul jud. P.N.Ț. TELEORMAN. A fost lucrat în E.D.P. (evidența dosarului de problemă, nota D.L). La data de 31 iulie 1977 a decedat, fapt pentru care propunem

clasarea materialului compus din 37 (treizecișapte) file la B.I.D. (Biroul de Informatică și Documentare, nota D.I.*, vol. 4, f. 37.

Nota D.I.: Mr. ANTON B. IOAN din cadrul U.S. TELEORMAN a dirijat, în cadrul acțiunii de urmărire informativă a lui [REDACTAT], rețeaua informativă din legătura sa pentru încadrarea informativă a titularului, în perioada aprilie - septembrie 1973, mai 1975 - martie 1977, în acest sens fiind ilustrative notele informative primite de ofițer și pe marginea cărora acesta a redactat și semnat dactilo rezoluții prin care a trasat surselor sarcini referitoare la stabilirea persoanelor care îl vizitau pe titular, a preocupărilor acestuia etc., vol. 4, f. 44, 45, 46, 47, 50, 60.

De asemenea cu privire la dosarul nr.211663 - titular [REDACTAT], se reține că acesta a fost condamnat la 8 ani închisoare corecțională pentru săvârșirea infracțiunii de „uneltire contra ordinii sociale”, fiind grațiat în 1964, funcționar la Banca Agricolă ALEXANDRIA, a fost urmărit informativ de către U.S. TELEORMAN „pentru stabilirea activității și poziției sale prezente” și „dacă acesta caută să întrețină relații cu foști condamnați precum și cu alte elemente care fac obiectul muncii organelor de securitate”, f. 1, 3. Perioada: 1968-1988.

Documentele prezentate instanței în sprijinul acestei concluzii sunt următoarele:

• Nota ofițerului la Nota informativă a sursei „DUMITRU”, din data de 02.03.1973, redactată și semnată olograf de mr. ANTON B. IOAN din cadrul U.S. TELEORMAN, document în care ofițerul menționează: „[REDACTAT] fost condamnat, lucrat în E.D.P. (evidența dosarului de problemă, nota DL). Colaboratorul a primit sarcina să stabilească cine este persoana cu care este coleg obiectivul și ce anume discută. Nota în copie se va exploata la cel în cauză (subl. D.I.)”, vol. 1, f. 30.

În Nota informativă sursa „DUMITRU” relatează: „Cu [REDACTAT] dintr-o discuție care am purtat-o anul trecut cu el, când mi-a spus că mă ajută să-mi fac reabilitarea în legătură cu condamnarea pe care am avut-o împreună cu el și l-am repezit. Din desele întâlniri ocazionale avute cu el, iar ultima dată l-am întâlnit pe data de 6 septembrie 1976 la restaurantul <Butoiul>. Discuțiile au fost fără importanță, mai mult pe teme de serviciu, cum că el inspectează din partea băncii anumite unități. Mai spunea că la serviciu este foarte apreciat, stimat și respectat. L-am văzut foarte des la berărie, însoțit de un coleg de al său al cărui nume nu-l cunosc (subl. D.I.)”, vol. 1, f. 30.

Nota D.I.: Mr. ANTON B. IOAN din cadrul U.S. TELEORMAN, în cadrul acțiunii de urmărire informativă a lui [REDACTAT] a dirijat rețeaua informativă din legătura sa pentru încadrarea informativă a acestuia, în perioada septembrie - octombrie 1973, iulie - octombrie 1974 și în aprilie 1977, în acest sens fiind ilustrative notele informative primite de ofițer și pe marginea cărora a redactat și semnat dactilo note prin care a trasat surselor sarcini referitoare la stabilirea persoanelor care îl vizitau pe titular și „natura” relațiilor sale, dar și a comentariilor și preocupărilor acestuia, vol. 1, f. 24, 25, 27, 28, 31.

La fila 29 din volumul 1, mr. ANTON B. ION este menționat ca destinatar al unei note informative referitoare la [REDACTAT], notă furnizată la 22.10.1975 de către o sursă din legătura altui ofițer din cadrul U.S. TELEORMAN.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatăre nr. DI/1/2637/28.12.2011, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, pârâtului ANTON B. ION, având gradul de maior în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Teleorman, a participat la urmărirea informativă a petentului [REDACTAT] fost condamnat politic pentru infracțiunea de „uneltire contra ordinii sociale”. Astfel, pentru a stabili dacă respectivul păstrează legătura cu foști condamnați, pârâtul îl încadrează cu rețeaua informativă din subordine, pe care o instruieste să stabilească anturajul urmăritului (vezi I 211663, vol. 1, f. 24, 25, 27, 28, 31).

O situație similară se regăsește și în dosarul I 212384, în care pârâtul, maior în cadrul U.S. Teleorman, a participat activ la urmărirea numitului S.T., cunoscut în evidențele securității ca fost arestat și trimis în colonie de muncă pentru activitatea dușmănoasă împotriva regimului comunist. În acest caz domnul ANTON, pe lângă

dirijarea rețelei informative, a solicitat interceptarea corespondenței acestuia, pentru a stabili poziția acestuia față de „orânduirea socialistă din țara noastră, persoanele cu care întreține legături și natura acestora”. Ca urmare a aprobării acestei măsuri, scrisorile respectivului au fost scoase din circuitul poștal și transcrise de Biroul <S> (vezi I 212384, vol. 4, f. 42, 71, 72, 74), ulterior urmărirea informativă a numitului S.T. s-a încheiat ca urmare a decesului acestuia.

Curtea reține că rețeaua informativă reprezenta principalul mijloc al muncii de securitate, iar preocuparea centrală a ofițerilor care lucrează cu rețeaua informativă o reprezintă sporirea capacității acesteia. Astfel, se urmărea formarea unei rețele valoroase, cu largi posibilități de informare, bine amplasată în mediile și problemele ce interesează organele de securitate. Instruirea rețelei informative trebuia să constituie un proces continuu, în care, printre altele se pune accent pe semnalarea în timp util a informațiilor ce prezintă interes, iar dirijarea informatorilor se va face cu prioritate pentru rezolvarea problemelor de profil, în cazul de față încadrarea persoanelor cunoscute ca foști condamnați politic.

Față de cele arătate, se impune a fi reținută următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare rezultă că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin încadrarea acesteia cu rețeaua informativă, iar încălcarea dreptului la secretul corespondenței a avut loc la momentul reținerii abuzive din circuitul poștal a scrisorilor urmăritului și a transcrierii acestora.

În concluzie, se constată că activitățile desfășurate de către domnul ANTON B. Ion, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată: dreptul la viață privată, secretul corespondenței (art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, coroborat cu art. 33 din Constituția României din 1965).

Pentru argumentele prezentate anterior, Curtea apreciază sunt întrunite condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum a mai precizat, domnul ANTON B. Ion a avut gradul de maior în cadrul Inspectoratului de Securitate Teleorman, (1973-1974).

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea

dată, urmând pentru considerentele prezentate anterior să fie admisă acțiunea astfel cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sect.3, în contradictoriu cu pârâtul Anton B. Ion/ Ioan, domiciliat în București, [REDACTED].

Constată calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 03.09.2012.

**PREȘEDINTE
GEORGIAN DAVIDOIU**

**GREFIER
CLARA APACHIȚEI**

Red. GD/AC
2 ex/12.09.2012